

Rozhovor s Matějem Bujalkou, studentem třídy DŽ4 – autorem nového vlakového simulátoru

Matěji, kdy ses začal zajímat o železnici?

O železnici se zajímám už od svých tří let. Až na druhém stupni základní školy se však můj zájem prohloubil a od dřevěných vláčků jsem se přesunul k reálné železnici. Poznal jsem lidi, kteří na dráze opravdu pracovali, a rázem se z mého koníčku, ve kterém jsem se zajímal pouze o vzhled daných vozidel a technické údaje či specifikace mi byly cizí, stal zájem, který nabyl širších rozměrů. Začal jsem si shromažďovat různé informace o kolejové dopravě po celém světě, sbíral jsem knížky a modely lokomotiv a zkrátka jsem měl chuť rozšiřovat si obzory ohledně vozidel a jejich funkcí.

Jak tě napadlo postavit vlakový simulátor?

Jako malý kluk jsem si vždy s touto myšlenkou pohrával, ať už díky v té době vyráběným pultům pro simulátor MSTs, či snad inspiraci od lidí, kteří posílali na různá internetová fóra obrázky svých pultů z kabin lokomotiv.

Prvotní nápad přišel minulý školní rok (2024/2025) v květnu po praxích, kdy se mi v hlavě zrodila myšlenka na zpracování velkého projektu, který by mi mohl do budoucna pomoci se splněním mého snu. Díky příležitostem, které se mi v té době naskytly, kontaktům, které jsem díky praxím nabyl, i zkušenostem z pomoci výstavby simulátorů pana učitele Ing. Radka Bajera, který se stal mým hlavním spoluautorem, jsem se rozhodl započít celý projekt.

Je to simulátor konkrétního vozidla?

Ano, simulátor byl vytvořen podle reálné předlohy vozidla, které je na českých železnicích známé pod názvem "Brejlovec". Původní představa byla vytvořit model 1:1. Konkrétně jsem se pokusil vytvořit model řady 754 rekonstrukce MSV, přesná předloha pultu byla z lokomotiv 754 021-4 a 754 076-8. Bohužel jsem během výstavby zjistil, že i tento typ lokomotiv funguje stylem „co kus to originál“, proto jsem se nakonec rozhodl pro co nejuniverzálnější styl tohoto lokomotivního pultu.

Jak probíhala stavba? Vyvíjel jsi simulátor sám?

Stavba simulátoru započala 11. června a byla ukončena 24. srpna. Vývoj simulátoru stále pokračuje, primárně tedy po softwarové stránce a do budoucna mám v plánu s projektem a jeho zdokonalováním pokračovat. Za pomoc s vývojem simulátoru musím ovšem ocenit i další osoby, neboť bych bez jejich pomoci, minimálně v daném měřítku a čase, simulátor sám nepostavil. Zvláštní díky patří spoluautoru projektu panu učiteli Ing. Radku Bajerovi, který mi poskytl pomocnou ruku obzvláště při konstrukci a programování simulátoru. Dále také děkuji dvěma dalším studentům za pomoc při vývoji, mému spolužáku Kryštofu Trčkovu ze třídy DŽ4 a Matěji Brdičkovi ze třídy DŽ3.

Byla ti škola nápomocná? Co bylo nejobtížnější?

Právě díky škole a hlavně již zmíněnému Ing. Bajerovi byla výstavba simulátoru možná. Nejedná se však o jedinou zásluhu školy, musím také poděkovat vedení školy, jmenovitě panu řediteli, se kterým jsme se před prázdninami domluvili na propůjčení dokončeného simulátoru s následným vystavováním ve školní učebně B119 výměnou za zapůjčení majetku školy (televizoru a počítače). Jen díky této spolupráci mohl simulátor začít fungovat.

Nejobtížnější situací, kterou jsem musel řešit, bylo celkové rozpohybování projektu a propojení jednotlivých kontaktů. Tato počáteční fáze pro mne byla velkou zkouškou, ovšem zkušenost z vedení vlastního projektu z pozice „lídra“ byla velice obohacující a jsem si jistý, že ji do budoucna využiji.

Máš plán, kam povedou tvoje kroky po maturitě?

Naprosto! Do budoucích let mám v plánu zkusit se posunout do míst, kde bych mohl využít svých zkušeností s vedením lidí a propojit je se svým zájmem o železnici a techniku. Mám v plánu nastoupit na vysokou školu, momentálně se rozhoduji mezi ČVUT a UPCE, obě fakulty dopravní, buď se zaměřením na „Stavbu kolejových vozidel“, či „Inteligentních dopravních systémů“.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho studijních úspěchů.